

Sygn. akt III CNP 32/09

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej Osób Niepełnosprawnych
i Kandydatów do Spółdzielni Mieszkaniowych „W.”

przy interwencji ubocznej R.S. i A.S. oraz Gminy Miejskiej K.

przeciwko M.K.

o eksmisję,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2009 r.,

na skutek skargi interwenantów ubocznych R.S. i A.S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 23 września 2008 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W związku ze skargą interwenientów ubocznych R.S. i A.S o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 września 2008 r. należy podnieść, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Skarga niniejsza nie spełnia wymagania opisanego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, niepubl., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, niepubl.). Przesłanka uprawdopodobnienia szkody, przewidziana w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., zostaje spełniona, jeżeli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi skutkiem jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (tak m.in. postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP

23/06, Biul. SN 2006, nr 6, s. 8, postanowienie SN z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06). Tak rozumianego obowiązku skarżący nie wypełnił. W szczególności z twierdzeń zawartych w skardze, których powód w żaden sposób nie uwiarygodnił nie można wyprowadzić wniosku, że poniósł on szkodę we wskazywanej wysokości po wydaniu skarżonego orzeczenia, ale jeszcze przed wniesieniem skargi. Do skargi dołączono kserokopie dowodów wpłat dokonanych w latach 2005 –2007, wpłaty te zatem nie mogą mieć żadnego związku z wydaniem w dniu 23 września 2008 r. zaskarżonego wyroku. Niezależnie od tego należy podkreślić, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje tylko wtedy, gdy przez jego wydanie została wyrządzona szkoda. Musi istnieć zatem związek przyczynowy pomiędzy wydaniem wyroku, a szkodą. Inaczej rzecz ujmując, skarżący winien co najmniej uprawdopodobnić, że gdyby wyrok był inny, szkoda nie powstałaby. Skarżący tymczasem jako szkodę wskazywali konieczność uiszczania przez nich opłat eksploatacyjnych na rzecz wspólnoty mieszkaniowej. Taki obowiązek spoczywa jednak na właścicielu lokalu, zatem opłaty musieliby ponosić niezależnie od treści wyroku, nawet zatem wówczas, gdyby powództwo o eksmisję pozwanego zostało ostatecznie uwzględnione. Okoliczność zaś, że nie uzyskują zwrotu tych opłat od pozwanego, nie ma związku z treścią wyroku.

Ponadto skarga nie spełnia wymagania opisanego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Wykazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.) polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu. Niezbędne jest przedstawienie analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia – jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140, postanowienie SN z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06, niepubl.). W konsekwencji wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. nie jest spełnione, jeżeli jak to jest w niniejszej skardze skarżący ogranicza się do stwierdzenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest

możliwe; brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania (art. 401, 401¹, 403, 404 k.p.c.), nadto z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia poniżej pięćdziesięciu tysięcy złotych, wyrok nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną (art. 398² § 1 k.p.c.).

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c. w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c.).